

Književni osvrt na knjigu kratkih prozih formi "PREDSTAVA"- Tatjana Debeljački

Duh činjenja

Umijeće tekstualnog izražaja kod Tatjane Debeljački je konceptualističkog karaktera, iskrenošću omeđenog. Svrhovitost njenih prozih virova nije u bezrazložnom, bihevorističkom, oponašanju reflektivnih viđenja ovozemaljskih pretpostavki.

Ne, jer u ovom slučaju, kratka prozna forma je njen otisak predanosti opstojnosti u svijetu u kojem obitava.

Njene sumnje, radosti, očekivanja, žalosti, strasti i uživanja kao i buduće djelatne nakane su itekako vidljive u konotacijama subliminarnih poruka otjelovljenih u riječima pisanog otiska.

Osobenost Tatjanine prezentacije je u otvorenosti i kada pornografski (kako gruba riječ za nešto što svi rade privatno dok se sablažnjavaju nad javnim činjenjem navedenog) detaljno, filmski kadrirajući, ovaploćuje svoje snove i u erotskim dijelovima ovog mozaika.

Istovremeno pokazujući da perverznost pripada samo neiživljenim, neuobličenim jedinkama, dok putenost ostaje kod izražajnih veličina. Ključ razumijevanja, unutar čitanja predočenog nije u očekivanjima, zasnovanim na predrasudama već u zrelosti postojećih mislećih poruka unutar prozne poetike.

Unutar svjesnosti pretpolitičkog društva koje je okružuje, nedorečenosti pojedinačnih usmjerenja u kolektivnim ciljanim pretpostavkama, autorica snažno sublimira pojavnost sopstvenih nakana i pretače sve u onu čuvenu „*u malim bočicama se otrov čuva.*“ Kod nje to su kratke prozne forme - priče koje snagom vlastitog otiska pozitivnošću zrače, nimalo otrovnim bivajući, ali snagom poruke nadahnjujući. Iako ponekad odluta u vlastitim traženjima, čak i njena lutanja iznjedre kvalitet više, jer pred nama se otvaraju granice pozitivnih nadanja, tako da svaka od priča, pa čak i dio poetike, na samom kraju ovog djela, (raz)otkriva snagu mističnih činjenja. Ona se predaje riječima sopstvenih misli dok one odjekuju damarima njene sudbine. Ne zavaravajte se. Ona i živi sve navedeno. U tome je i prednost ovakvog pisanja – kada fikcija i stvarnost jesu jedno. Bez obzira o redosljedu...ali, i vremenu dešavanja. Izrastajući u činjenje samo. Kao duh.

*Mr.sc. Sabahudin Hadžialić
22.7.2015
Sarajevo,
Bosna i Hercegovina*